

Viure als Pirineus, 09/12/25

Presenten a l'Arxiu de la Cerdanya el llibre "Presència de l'Escola Pia a Puigcerdà (1728-1972)", d'Enric Sàrries

El llibre recorre gairebé dos segles i mig de la presència de l'Escola Pia a Puigcerdà, des de la seva fundació l'any 1728 fins al tancament del col·legi el 1970.

El passat 5 de desembre va tenir lloc, a la sala Sebastià Bosom de l'Arxiu Comarcal de la Cerdanya, la presentació del llibre *Presència de l'Escola Pia a Puigcerdà (1728-1972)*. L'acte va comptar amb les intervencions de **Joan Manel Serra**, alcalde de Puigcerdà; **Erola Simon**, directora de l'Arxiu Comarcal de la Cerdanya; **David Gallemí**, director general de l'Escola Pia de Catalunya; i **Enric Sàrries**, autor.

El llibre *Presència de l'Escola Pia a Puigcerdà (1728-1972)* recorre gairebé dos segles i mig de la presència de l'Escola Pia a Puigcerdà, des de la seva fundació l'any 1728 fins al tancament del col·legi el 1970. A partir d'una acurada recerca documental, l'obra reconstrueix la vida de la comunitat escolàpia, el seu paper en l'educació i la vida social cerdana, i els canvis pedagògics, religiosos i humans que hi tingueren lloc.

El públic va omplir la sala Sebastià Bosom de l'Arxiu Comarcal de la Cerdanya / Arxiu Cerdanya

Amb un llenguatge planer i rigor històric, es dona veu als mestres, alumnes i famílies que van mantenir viva la missió calassànica: “promoure el bé comú per mitjà de la instrucció de la joventut”. Més que una crònica institucional, és un testimoni de servei i arrelament cultural a la Cerdanya.

Enric Sàrries durant la presentació del llibre "Presència de l'Escola Pia a Puigcerdà (1728-1972)" / Arxiu Cerdanya

L'Enric Sàrries combina el rigor documental amb una escriptura propera i viva, que trasllada al lector al context de cada època sense perdre el to serè i reflexiu del cronista. La seva narració alterna dades precises —dates, noms, esdeveniments— amb passatges que evocuen l'ambient de la vila, les relacions humanes i la dimensió pedagògica dels escolapis. El resultat és un relat ordenat però ple de calidesa, que aconsegueix convertir la història local en un testimoni universal sobre l'educació, la fe i el compromís comunitari.

L'autor

Enric Sàrries Ribalta (Mas d'en Porta, Guissona, 1942). Sàrries, professor jubilat, va exercir a les escoles de Puigcerdà, Vilanova i la Geltrú, i a Barcelona. Un cop retirat de la pràctica de la docència s'ha dedicat a tasques d'alfabetització de persones migrants i a la recerca històrica.